

Sygn. akt III AUa 1207/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Maria Małek - Bujak (spr.)
Sędziowie	SSA Ewa Piotrowska SSA Jolanta Ansion
Protokolant	Sebastian Adameczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania A. K. (A. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji ubezpieczonego A. K.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Gliwicach

z dnia 24 kwietnia 2012 r. sygn. akt VIII U 2128/11

oddala apelację.

/-/ SSA E. Piotrowska /-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA J. Ansion

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt III AUa 1207/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach wyrokiem z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie sygn. akt VIII U 1365/10, na skutek odwołania A. K., zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w Z. z dnia 7 maja 2010 roku w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu A. K. prawo do zastosowania przelicznika 1,8 przy ustalaniu wysokości emerytury do okresu pracy górniczej od 1 lipca 1991 roku do 14 stycznia 2007 roku, počawszy od 30 marca 2010 roku oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 13 września 2011 roku (sygn. akt III AUa 261/11) Sąd Apelacyjny w Katowicach uchylił powyższy wyrok i sprawę przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny wskazał, iż spór dotyczy kwestii przeliczenia emerytury górniczej ubezpieczonego przy zastosowaniu przelicznika 1,8 z tytułu wykonywania pracy w wymiarze półtorakrotnym na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 50 d ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych 17 grudnia 1998 roku (Dz. U. 2009 Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.).

Celem rozstrzygnięcia spornej kwestii w rozpoznawanej sprawie, Sąd Okręgowy przeprowadził obszerne postępowanie dowodowe, których wniosków końcowych Sąd Apelacyjny nie podzielił.

Sąd Apelacyjny wskazał, że konieczne jest rozstrzygnięcie wątpliwości czy praca ubezpieczonego była wykonywana w przodku. Ustaleniom Sądu Okręgowego jakoby ubezpieczony w spornym okresie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w przodku przeczy treść wniosku o zmianę warunków pracy i płacy z dnia 9 kwietnia 2008 roku; ubezpieczony dotychczas był zatrudniony jako elektromonter maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce w oddziale (...), przy czym z pkt 7 wniosku, tj. z uzasadnienia wynika, że dotychczas wykonywał te prace częściowo na odkrywce i zapleczu, a obecnie będzie prace wykonywał w brygadzie obsługi stacji (...) w sposób ciągły. Sąd Apelacyjny polecił przy ponownym rozpoznaniu sprawy przesłuchać w charakterze świadków głównego energetyka Z. K., dyrektora ds. górniczych M. P. i dyrektora ds. technicznych K. K. oraz pozostałych przesłuchanych w drodze pomocy prawnej.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy **wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2012 roku (sygn. akt VIII U 2128/11) Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach oddalił odwołanie A. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 7 maja 2010 roku.**

Motywuując powyższe rozstrzygnięcie, Sąd Okręgowy wskazał, iż wykonał zalecenia Sądu II instancji, dopuścił dowód z przesłuchania wskazanych świadków. Z ich zeznań wynika, że w kopalni (...) pojęcie przodka jest równoznaczne z terenem odkrywki, dlatego każdy elektromonter pracujący na terenie odkrywki wykonuje prace przodkowe. Ilość dniówek przodkowych jest równoznaczna z ilością dniówek na terenie odkrywki. Sieci elektroenergetyczne znajdują się na terenie całej kopalni, również rozdzielnie, które ubezpieczony obsługiwał w spornym okresie. Okres pracy od 15 stycznia 2007 roku do 30 kwietnia 2008 roku na stanowisku rzemieślnika zatrudnionego na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych został wykazany jako praca na stanowisku wymienionym w załączniku nr 2 poz. 32 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. Nr 2 z 1995r. poz. 8), ponieważ w tym okresie ubezpieczony pracował również na zapleczu poza wkopem.

Sąd Okręgowy wskazał, iż w aktach osobowych znajdują się umowy o odpowiedzialności materialnej A. K. jako osoby odpowiedzialnej za magazynek podręczny. Magazynek ten znajduje się **w** budynku szatni i przed zmianą, w miarę potrzeby, są wydawane z niego części. Jak zachodziła potrzeba, części te były również wydawane w czasie dniówki. Zdaniem ubezpieczonego, ten zakres obowiązków nie wpływał na czas pracy na odkrywce, natomiast świadek

Z. K. nie potrafił wyjaśnić, jak osoba odpowiedzialna za magazynek mogła pracować w pełnym wymiarze na terenie odkrywki.

Zdaniem świadka M. P. pracę w wymiarze półtorakrotnym wykonują pracownicy, którzy pracują w tak zwanym systemie stykowym. Kopalnia przyjęła definicję przodka na podstawie opinii AGH, z której wynikało, że cały wkop jest przodkiem. Ubezpieczony nie pracował w systemie stykowym. Rozdzielnie, które obsługuje oddział A. K. mogą znajdować się w odległości od 100 m do 3 km od maszyny podstawowej. Przesłuchani ponownie świadkowie A. J., W. S.,

i S. S. przyznali, że ich praca polega na konserwacji stacji napędowych o powierzchni 10 metrów na 20 metrów, linii energetycznych i rozdzielni, nie są to stacje na maszynach podstawowych.

Sąd Okręgowy wskazał, iż z zeznań ubezpieczonego z dnia 24 kwietnia 2012 roku wynika, że jego praca polegała głównie na wykonywaniu przeglądów, konserwacji i pomiarów w rozdzielniach elektroenergetycznych, których jest ponad 100 i mieszczą się one na terenie całego wkopu. Sieci elektroenergetyczne znajdują się również poza wkopem i pracownicy oddziału(...) mają za zadanie zapewnić sprawność tych sieci, jak również sieci napowietrznych we wkopie.

Sąd I instancji uznał sprawę za wyjaśnioną do rozstrzygnięcia na podstawie przeprowadzonych dowodów w sprawie, przytoczonych powyżej. Stwierdził, że nie można dać w pełni wiary zeznaniom współpracowników ubezpieczonego, jak i jego przełożonym

z uwagi na to, że świadkowie ci w sposób nieuprawniony utożsamiają pojęcie przodka z odkrywką. Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wskazuje, że oddział(...), a obecnie (...) ma za zadanie utrzymać w sprawności praktycznie całą sieć elektroenergetyczną zasilającą maszyny podstawowe. Rozdzielnie są rozlokowane na przestrzeni wielu kilometrów, stacje napędowe również są mobilne i przemieszczane są na terenie całej odkrywki. Zatem, zdaniem Sądu Okręgowego, praca elektromonterów w tych urządzeniach, czy przy konserwacji linii napowietrznych nie jest pracą w przodku, o której mowa w art. 50 d ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS, a więc w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych. Konkludując, Sąd I instancji wskazał, iż ubezpieczony nigdy nie wykonywał pracy przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych.

Sąd Okręgowy wskazał, iż stanowisko elektromontera nie jest tożsame ze stanowiskiem rzemieślnika, o którym mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia MPiPS z dnia 23 grudnia 1994 roku. Odnosząc się do załącznika nr 2 poz. 4 w/w rozporządzenia, w którym wymienione stanowiska: elektromonter maszyn i urządzeń górniczych oraz elektromonter zatrudniony w stałej grupie remontowej na odkrywce, Sąd Okręgowy stwierdził, iż ubezpieczony pracował w spornym okresie w rozdzielniach i stacjach napędowych, a więc wykonywał pracę elektromontera urządzenia górniczego. Sąd zwrócił również uwagę, iż w załączniku nr 3 powołanego rozporządzenia w pkt 7 nie wymieniono stanowiska elektromontera sieci elektroenergetycznych czy pozostałych urządzeń, jedynie wymieniono prace elektryczne na koparkach i zwałowarkach.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu I instancji, zakwalifikowanie pracy A. K. w wymiarze półtorakrotnym nie znajduje odzwierciedlenia w powołanych przepisach. Zatem, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., uznając, że praca wykonywana przez A. K. w spornym okresie nie była pracą górnictwem, do której należy zastosować przelicznik 1,8.

Apelację od powyższego wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w całości, apelujący zarzucił mu naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niezastosowanie art. 51 ust. 1 pkt 2,

art. 50 d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS oraz przepisów załącznika nr 3, część III poz. 7 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa

do górniczej emerytury lub renty, poprzez przyjęcie, że ubezpieczony A. K.

w spornym okresie nie wykonywał pracy górniczej liczonej w wymiarze półtorakrotnym, gdzie na wysokość świadczenia ma zastosowanie przelicznik 1,8, bowiem nie wykonywał pracy w przodku. Ponadto, zarzucił sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez ustalenie że ubezpieczony nie wykonywał pracy

na stanowisku rzemieślnika zatrudnionego na odkrywce bezpośrednio w przodku, stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonującego prace elektryczne na koparkach

i zwałowarkach oraz naruszenia prawa procesowego, a to art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu górnictwa

i geologii na okoliczność charakteru i miejsca świadczonej przez ubezpieczonego pracy

w spornym okresie, a mającą dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Wskazując na powyższe zarzuty, ubezpieczony wniósł o zmianę wyroku w całości, poprzez zmianę zaskarżonej decyzji organu rentowego i przyznanie ubezpieczonemu prawa do zastosowania przelicznika 1,8 do okresu jego pracy górniczej od 1 lipca 1991 roku do

14 stycznia 2007 roku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu wg norm przepisanych.

Uzasadniając wniesioną apelację, ubezpieczony wskazał, że z zeznań świadków: W. S., A. J. i S. S. wynika, że ubezpieczony wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio w przodku. Podniósł, iż wykonywał on swoje obowiązki we wkopie, obsługiwał stacje elektroenergetyczne znajdujące się w bezpośredniej odległości od koparek oraz zwałowarek, bezpośrednio zasilając je w energię elektryczną. Zanegował ustalenia Sądu, jakoby miał obsługiwać stacje

na całej odkrywce i w odległości 3 km od koparki i zwałowarki. Ubezpieczony powołał się na analogiczną sytuację współpracowników z oddziału, którzy mają tę pracę zaliczoną jako pracę przodkową.

Apelujący wskazał na zmianę terminologii zajmowanego przez niego stanowiska, które wcześniej nosiło nazwy: elektromontera rozdzielni i sieci elektroenergetycznych

na odkrywce, natomiast obecnie stanowisko to nosi nazwę rzemieślnika zatrudnionego

na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonującego prace elektryczne na koparkach i zwałowarkach. W tym zakresie ubezpieczony powołał się na pisma wyjaśniające KWB (...) S.A. oraz charakterystykę stanowiska pracy sporządzoną przez służby BHP Kopalni, z tym że ma ona charakter ogólny dla całego oddziału i nie może być tak ściśle interpretowaną w stosunku do zakresu prac wykonywanych przez samego ubezpieczonego.

Ubezpieczony zakwestionował interpretację przepisów załącznika nr 3 w/w rozporządzenia, dokonaną przez Sąd Okręgowy. Stwierdził, iż nie sposób zgodzić się

ze stanowiskiem Sądu, że praca rzemieślników wykonujących prace elektryczne ma być pracą wykonywaną wyłącznie na koparkach i zwałowarkach.

Ponadto wskazał, iż przedłożył organowi rentowemu nowe świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 16 marca 2010 roku wystawione w oparciu o protokół Zakładowej Komisji Weryfikacyjnej, z którego wynika, że w okresie od 1 lipca 1991 roku do

14 stycznia 2007 roku wykonywał pracę na stanowisku rzemieślnika zatrudnionego

na odkrywce bezpośrednio w przodku, stale i w pełnym wymiarze, wykonującego prace elektryczne na koparkach i zwałowarkach.

Odnosząc się do samego pojęcia przodka, ubezpieczony odwołał się do opinii naukowo-technicznych, wskazując na rozszerzenie pojęcia przodka w kopalni odkrywkowej węgla brunatnego, stosując ciągłą technologię eksploatacji za pomocą układu KTZ.

Apelujący podniósł również, iż Sąd nie dopuścił dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu górnictwa i geologii na okoliczność charakteru i miejsca świadczonej przez ubezpieczonego pracy w spornym okresie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Apelacja ubezpieczonego, po uzupełnieniu materiału dowodowego, jest nieuzasadniona. Sąd II instancji, dostrzegając wątpliwości w zakresie ustaleń charakteru wykonywanej pracy w spornym okresie, w oparciu o dyspozycję art. 382 k.p.c., przeprowadził dowód z uzupełniających zeznań ubezpieczonego.

Przypomnieć należy, że spór w sprawie dotyczył przeliczenia wysokości emerytury górniczej ubezpieczonego przy zastosowaniu przelicznika 1,8 z tytułu wykonywania pracy

w wymiarze półtorakrotnym na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 50 d powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS, na co już wcześniej zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 września 2011 roku sygn. akt

III AUa 261/11). Stosownie do treści art. 50 d, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego

w przodkach, bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych.

Zgodnie zaś z treścią art. 51 ust. 1 pkt 1 ustawy przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, przelicznik 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50 d.

Do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostawało czy praca górnicza wykonywana przez ubezpieczonego w spornym okresie, odpowiada dyspozycji art. 50 d ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mieszcząc się w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. Nr 2 z 1995r. poz.8), czy też była to praca opisana w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia, która nie jest zaliczana w wymiarze półtorakrotnym.

Właściwy, z uwagi na datę złożenia wniosku, przepis art. 50 d ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, iż przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego w przodkach bezpośrednio przy urabianiu

i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych.

Cytowany przepis, to w istocie norma art. 6 ust. 1 z dnia 1 lutego 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin. (Dz. U. Nr 5 z 1983r. poz. 32), w której pierwotnie nie wymieniono kopalń węgla brunatnego. Ustęp 3 tego przepisu zawierał delegację ustawową dla Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, do szczegółowego określenia (w porozumieniu z właściwymi ministrami, w drodze rozporządzenia)

stanowisk, na których zatrudnienie zalicza się w myśl ust. 1 i 2 w wymiarze półtorakrotnym. Wobec treści art. 6 ust. 1 ustawy o z.e.g., także wydane na mocy tejże delegacji ustawowej rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 stycznia 1984 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. Nr 10 z 1984r. poz.44), nie wymieniało żadnych stanowisk pracy górniczej w kopalniach węgla brunatnego.

Wyrazy „lub węgla brunatnego” zostały dodane do treści art. 6 ustawy o z.e.g. z dniem 1 listopada 1994 roku, przez art. 1 pkt. 2 lit. a ustawy z dnia 30 czerwca 1994 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 84 z 1994r. poz. 385), a dotychczas obowiązujące rozporządzenie M.P.P. i S.S. z 21 stycznia 1984 roku, zostało z dniem 26 stycznia 1995 roku zastąpione (wydanymi z mocy tej samej delegacji ustawowej) postanowieniami obowiązującego nadal rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. Nr 2 z 1995r. poz. 8).

Dodać w tym miejscu należy, iż pkt 1 ust. 1 art. 6 ustawy o z.e.g. uległ również modyfikacji. Pierwotne brzmienie: „w przodkach bezpośrednio przy urabianiu lub ładowaniu urobku, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych”, z dniem 1 stycznia 1990 roku (z mocy art. 8 pkt 2 lit. a z dnia 24 maja 1990 roku o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym. (Dz. U. Nr 36 z 1990r. poz. 206), zostało zmienione na: „w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych”. Takie też, niezmienione później brzmienie, punkt ten zachowuje nadal. Zatem, mimo uwzględnienia w ustawie i rozporządzeniu wykonawczym kopalni węgla brunatnego oraz stanowisk pracy półtorakrotnej w takich kopalniach, ustawowa definicja pracy przodkowej została rozszerzona, lecz w sposób niedookreślony.

W konsekwencji, wydane z mocy delegacji ustawowej rozporządzenie z 23 grudnia 1994 roku pozostaje jedynym, wyczerpującym katalogiem stanowisk pracy przodkowej (także) w kopalniach węgla brunatnego, a wymienienie konkretnego stanowiska poza Działem III załącznika Nr 3, wyklucza możliwość zakwalifikowania pracy na tym stanowisku, jako pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym. Enumeratywne wyliczenie stanowisk w załączniku wyklucza możliwość zastosowania wykładni rozszerzającej.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, należy podzielić stanowisko Sądu I instancji, że zeznania świadków, treść akt osobowych i rentowych ubezpieczonego i zeznania ubezpieczonego przesłuchanego w charakterze strony wskazują, że w spornym okresie, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie wykonywał pracy opisanej w załączniku nr 3 do cytowanego wyżej rozporządzenia.

Słusznie Sąd Okręgowy, powołując się na wyniki wizji lokalnej na terenie odkrywki (...), przeprowadzonej przez tamt. Sąd w dniu 23 kwietnia 2012 roku stwierdził, iż ubezpieczony nie pracował w systemie stykowym, a urządzenia przez niego obsługiwane znajdowały się nie tylko na terenie wkopu, ale również poza nim. Również zasadnie Sąd I instancji ocenił materiał dowody z zeznań świadków. Na szczególną uwagę zasługują zeznania dyrektora ds. górniczych M. P., który jednoznacznie wskazał, iż w wymiarze półtorakrotnym wykonują pracę pracownicy, którzy pracują stykowo, natomiast inni pracownicy powinni mieć zaliczoną pracę w wymiarze 1,2. Zeznania te korespondują z wyjaśnieniami pracownika A. J., który wskazał, iż pracownicy oddziału (...) nie pracowali w systemie stykowym oraz zeznaniami K. K., który wyjaśnił, iż od 1 maja 2008

roku ubezpieczony pracował na odkrywce w przodku, natomiast wcześniej mógł pracować na zapleczu, które z reguły znajduje się poza wkopem.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, praca ubezpieczonego, co wynika zarówno z postępowania dowodowego, przeprowadzanego przez Sądem I instancji, jak również z uzupełniających zeznań ubezpieczonego w postępowaniu apelacyjnym, była wykonywana przy maszynach podstawowych (koparkach i zwałowarkach) oraz w ich obrębie, tj. przy stacjach rozdzielczych tych urządzeń, zlokalizowanych na terenie całej odkrywki, czasem w oddaleniu kilkuset metrów od maszyny podstawowej. Pomimo iż praca ubezpieczonego obejmowała również pracę na koparkach i zwałowarkach, jednakże nie była to praca stała i w pełnym wymiarze na w/w maszynach, wobec czego zarzut apelującego dotyczący sprzeczności ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego jest bezzasadny. Nadto, z charakterystyki stanowiska pracy ubezpieczonego wynika, że była to praca związana z obsługą elektryczną układu KTZ, nie była jednak pracą związaną z urabianiem kopalni, ładowaniem urobku, montażem, likwidacją i transportem obudów, maszyn urabiających, ładujących.

Natomiast, ustosunkowując się do podniesionego przez apelującego zarzutu, w oparciu o wyroki Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 września 2011 roku (sygn. akt III AUa 263/11) oraz z dnia 8 kwietnia 2009 roku (sygn. akt III AUa 2292/08), wskazać należy, że powołane orzeczenia stanowią odosobniony pogląd i opierają się na odmiennych ustaleniach faktycznych.

Odnosząc się do twierdzenia apelującego dotyczącego pominięcia przez Sąd I instancji w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia kwestii pojęcia przodka, należy wskazać, iż zdaniem Sądu Apelacyjnego, definicję przodka kopalni odkrywkowej opracowaną przez Katedrę Górnictwa Odkrywkowego Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii AGH w K. z 9 sierpnia 2004 roku należy rozumieć bardzo ściśle, a co istotne, nie są w niej wymienione roboty elektryczne. Notabene, należy zaakcentować, iż o skutecznym postawieniu zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., który pośrednio formułuje odwołujący w treści uzasadnienia apelacji, można mówić tylko wtedy, gdy uzasadnienie wyroku nie zawiera elementów pozwalających na weryfikację stanowiska Sądu, a braki uzasadnienia w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej muszą być tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona, bądź ujawniona w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej. Zarzut ten może znaleźć zastosowanie jedynie w tych wyjątkowych sytuacjach, w których treść uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania zaskarżonego orzeczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 2012 roku, I ACa 599/12).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, zarzut apelującego naruszenia art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. nie zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, iż zgodnie z art. 217 § 3 k.p.c., sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione. Sąd nie jest zobligowany do uwzględnienia kolejnych wniosków dowodowych strony, tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy przeprowadził wyczerpujące i obszerne postępowanie dowodowe, zatem powoływanie dowodu z opinii biegłego z zakresu górnictwa i geologii, było bezzasadne, ze względu na dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych.

Mając na uwadze całokształt powyżej przytoczonych okoliczności, Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podzielił stanowisko Sądu I instancji, zarówno odnośnie ustalenia stanu faktycznego, jak również dokonanej oceny prawnej i opierając się na treści art. 385 k.p.c., oddalił apelację, uznając ją za bezzasadną.

/-/ SSA E. Piotrowska /-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA J. Ansion

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

JR